

Старійшина
Кайл С. Мак-Кей
Сімдесятник

Лєви у лісі

Коли мені було 6 років, наша сім'я пішла в похід Ку гори. На нашому шляху назад ми з моїм старшим братом Баррі побігли вперед. Ми бігли із захватом!

Нам подобалося бачити камені, квіти, птахів і різних маленьких тваринок. Але невдовзі ми зрозуміли, що були на самоті і що ми загубили шлях.

Ми не знали, як дістатися назад. Навколо нас були дерева. У моїй уяві за кожним деревом ховалися лєви! Баррі сказав, що нам слід покликати на допомогу. Ми кричали дуже довго, але нас ніхто не чув.

Нарешті Баррі повернувся до мене і сказав: "Я думаю, нам слід помолитися".

Мені ця ідея здалася чудовою. Коли він молився, я тримав одне око розплющеним, щоб бачити, чи немає лєвів. Після молитви ми відчули спокій.

А потім ми почули шурхіт в кущах. Я був впевненим, що це лєв! Але до того, як я встиг злякатися, я побачив, хто це був. Це був тато! Ми були вдячні за те, що отримали відповідь на нашу молитву.

Йдучи назад до стежки, ми розповіли татові про нашу молитву. Він зупинився і сказав: "Нам треба помолитися знову, щоб подякувати Небесному Батькові за допомогу".

Із щасливими серцями ми схилили наші голови і подякували Йому за відповідь на нашу молитву. Цього разу я точно заплющив обидва ока! ●

З інтерв'ю, взятого Ліною Дейвіс.

